

[Valdemar Sørensen.]

Virkeligheden derved en væsentlig Del af den Argumentation, der er lagt frem fra konservativ Side ved denne Lejlighed.

Jeg skal, saadan som Sagen ligger, og ud fra de Betragtninger, jeg her har fremsat, sige, at mit Parti ikke kan give det forelagte Lovforslag Tilslutning.

Valdemar Thomsen: Naar Talen er om Arbejdsløsheden, tror jeg, det vilde være nyttigt — og mere nyttigt end en Forhandling som denne — at se paa de nye Teorier angaaende Beskæftigelsesproblemet, som de mest anerkendte Økonomer nu er Tilhængere af. Dette med Forbud mod Overarbejde, med Afspadsering, med Nødhjælpsarbejder og lignende Hundekunster er efter min Mening en fuldstændig Falliterklæring fra Regeringens Side. Naa, det var for øvrigt ogsaa den højtærede Socialministers Udtalelser forleden, som allerede herfra er omtalt, i det Interview, som Socialministeren havde med „Politiken“. I Modsætning til den Haabløshed, der er blevet lagt for Dagen, er der noget vist forjættende i de Anskuelser, som f. Eks. Keynes, en af Verdens mest anerkendte Økonomer, gør gældende, naar han siger, at Produktionen og med den Beskæftigelsen er afhængig af Balance mellem paa den ene Side Produktionen og paa den anden Side Investering og Forbruget. Her er det, Keynes paastaar, at Forbruget har Tilbøjelighed til at hinke langt bag efter Produktionsmulighederne, og derfor er det, at Investeringen, Pengeanbringelsen i virkelige Kapitalgoder, maa forceres mest muligt. Betingelsen for, at Investeringen kan forceres, er imidlertid den, at Renten bliver lav. Hvis man vil modarbejde Arbejdsløsheden, er der ingen Vej udenom, saa maa vi gaa til en tilbunds-gaaende Rentesenkning, og vi maa gøre det uden Hensyn til Opsparingen, for at faa Pengene ud i Omsætningen og anspore Befolkningens Forbrug.

Man vil saa indvende, at Tilførselen af Raastoffer er saa afgørende for hele Beskæftigelsesspørgsmaalet. Deroverfor vil jeg hævde, at man gør sig skyldig i en stor Misforstaaelse. Hvis Købekraften i Befolkningen, som er en Betingelse for Produktion og for Arbejde, virkelig kunde blive saadan, at der kunde sættes ind med et nyt Forbrug, vilde der ogsaa være Mulighed for at skabe Beskæftigelse. Man kommer her med den Teori, at Tilførsel af Raastoffer er afgørende for, at Arbejdsløsheden kan afskaffes, og dér er det, jeg gerne vil sige, at hvis det nye Forbrug rettedes ind

imod de gensidige Tjenester, vilde der være en Vej til virkelig at modarbejde Arbejdsløsheden. Lad mig kort antyde, hvad jeg her tænker paa.

Landbruget kunde skaffe store Mængder af sunde Fødemidler til Byernes Befolkning, som denne i allerhøjeste Grad trænger til. Arbejderne kunde til Gengæld give Landbruget det, som dette har Brug for, nemlig nye Bygninger, Reparationer, skaffe det de moderne Goder, som nu staaar til vor Raadighed efter hele den tekniske Udvikling. Alt dette forudsætter imidlertid, at der skabes en økonomisk Balance i Samfundet, saadan at der til en Ydelse kan komme til at svare en lige saa værdifuld Modydelse. Gennem vort Genrejsningsforslag, som jeg vil anbefale Socialministeren at studere, forinden han helt opgiver at modarbejde Arbejdsløsheden, vil man se, hvordan valutarisk Tilpasning kan skabe økonomisk Balance i vort Samfund; man vil se, hvorledes Rentesenkning vil befordre Købekraften, og dermed er i Virkeligheden Grundlaget i Orden for Fortjeneste, for Købekraft og for Arbejde.

Jeg vil henstille til Socialministeren, at han tænker paa de Problemer; for hvis Regeringen virkelig har Vilje og Mod til at gøre en Indsats ad de Veje, tror jeg, vi kunde naa langt videre end til at give Arbejde til, som man her siger, et Par Tusinde; thi det, det drejer sig om, er i Virkeligheden et Par Hundrede Tusinde.

Alfred Jensen: Vi har altid været Tilhængere af de Foranstaltninger, som vilde hjælpe til at skaffe Arbejde til flere Hænder, til at give de arbejdsløse Mulighed for at ernære sig selv. Vi har derfor altid været klar over, at det var godt, hvis alt Overarbejde blev afskaffet, eller i hvert Fald afskaffet i saa stor Udstrækning, som Mulighederne tillod det. Vi har helst set, at denne Begrænsning af Overarbejde fandt Sted ad overenskomstmæssig Vej. Det har vist sig ikke at lade sig gøre. Da der derfor sidste Vinter i dette høje Ting forelaa et Lovforslag, som tog Sigte paa at afskaffe Overarbejde, fik det naturligvis vor Tilslutning.

Dermed være ikke sagt, at vi var fuldstændig indforstaaet med alle Lovforslagets Bestemmelser. Vi var utilfredse med, at der var en hel Del Undtagelsesbestemmelser, men dog stemte vi for dette Lovforslag. Vi var endvidere klar over, at Praktiseringen af Loven vilde volde Gnidninger i Samfundet. Vi var klar over, at de mange Arbejdere, som havde en væsentlig Del af deres Indtægt som Følge af Overarbejde, vilde